

VM i Pecs i Ungarn 2/7 – 8/7

og Donautur. 9/7- 16/7

Donering av de gamle draktene.

VM ble en fantastisk opplevelse, men ikke så bra resultater. De kan dere jo lese på nett. Pecs var en vakker by. Den står på Unescos verdensarvliste. Vi koste oss veldig den uka vi var der. Temperaturen lå på rundt 30gr. C.

Fra Pecs reiste vi med tre busser til Kroatia. Der hadde vi et parkløp (sprint) Etter løpet kjørte vi til Beograd i Serbia og tok inn på hotell. Neste dag var det sprintløp på borgen Kalmegdan.

Etter løpet hadde vi cruise på Donau med full middag. Det ble en kjempe tur i ca.3 timer. Og temperaturen lå på rundt 30gr.C så det var deilig å sitte på dekk.

Neste dag kjørte vi videre i Serbia og hadde løp i terreng, 35gr.C I dette løpet falt en av de norske deltakerne om og døde. Han ble 78 år. Han hadde hatt problemer tidligere, men trosset advarsler og startet på løp i den varmen. Vi var mange norske ute og gikk manngard, men uten resultat. Politi og lokale o-løpere fant han senere på dagen.

Seint på kvelden (natta) kom vi inn i Bulgaria. Neste dag hadde vi en minnestund for han som døde. Etterpå hadde vi løp i et spesielt terreng med skrenter og kjempestore steiner. Etter løpet hadde vi en omvisning på en gammel borg. Her fikk vi servert lokale retter og vin.

Dagen etter kjørte vi inn i Romania og hadde sprintløp i en park med en fin lunsj etterpå. Etter lunsjen fikk vi en omvisning i Ceausescus palass, som nå er parlamentsbygning i Bucuresti. Det var en gedigen bygning med 14 etasjer og 1000 rom. Ingen visste hva det hadde kosta, for alt som trengtes ble bare rekvirert. Det arbeidet 70 arkitekter og 20 000

mann fra 1984 til Ceausescu ble drept i 1989. Palasset var ferdig i 1994.

Etterpå kjørte vi videre og hadde løp i et fint terreng. Her ble Gudveig nr. 1 og Einar nr.2.

På bussturen så vi veldig mange hester og til og med et oksespann. Det var nesten ingen traktorer. Det var tydelig at landet var veldig fattig.

Neste løp i Moldova var i et fint, men vanskelig terreng. Gudveig nr.2 Einar nr.3.

På premieutdelingen etter løpet overleverte vi alle Ok-sørs gamle løps og overtrekksdrakter til den lokale o-klubben. De ble overbegeistret og takket så mye. Vi fikk også mye positiv respons på tiltaket av andre norske o-løpere. Moldoverne ble også veldig begeistret for fargene på draktene for de passet, sa de, til nasjonens farger.

På ettermiddagen hadde vi løp i en gammel kalksteinsgruve som ble brukt som vinlager. Vi løp med hodelykter som vi fikk låne av arrangøren. Temperaturen var konstant 12 grader. Det var 400 km veier og vi hadde omvisning .

Flyet vårt gikk kl 16.00. Her fikk vi en spesialordning fra den lokale o-klubben. De kjørte oss over grensa til Transnistija (en slags enklave som ligger mellom Moldova og Ukraina)

Her var vi med på et sprintløp, og ble så kjørt tilbake til flyplassen i Chisinau i Moldova.

De andre dro videre til Odessa i Ukraina og hjem derfra.

Vi hadde god tid til flyavgang. Vi fløy via Wien til Gardermoen, ank. 23.30. Overnattet på hotell og tok buss hjem neste dag.

Gudveig og Einar.